

Δημοκρατικός Συναγερμός
Ιωάνης Νικολάου

14 Μαΐου 2008

Ακροβατούν σε τεντωμένο σκοινί

ΤΗΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΗ Πέμπτη, δύο ακόμα κοινοβούλια κρατων μελών της Ε.Ε, αυτά της Λιθουανίας και της Λετονίας, επικύρωσαν με την ψήφο τους την Συνθήκη της Λισαβόνας (Μεταρρυθμιστική Συνθήκη), ανεβάζοντας το συνολικό αριθμό των χωρών που την έχουν επικυρώσει μέχρι σήμερα στις δεκατρείς. Οι μισές σχεδόν χώρες της Ε.Ε, πλείστες εξ'αυτών νεοενταχθείσες, έσπευσαν, επικυρώνοντας τη Συνθήκη νωρίς, να στείλουν το μήνυμα στις Βρυξέλλες που επαναδιατυπώνει τον ευρωπαϊκό τους προσανατολισμό.

ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ τα πράγματα παρουσιάζονται κάπως διαφορετικά. Επί του παρόντος, ο δημόσιος διάλογος που έχει ξεκινήσει μέχρι στιγμής, δεν αφορά την Συνθήκη καθ'αυτή και την απαιτούμενη ενημέρωση του λαού, αλλά το πότε, ακόμα και το πώς θα πρέπει αυτή να κυρωθεί. Μάλιστα, αυτοί που σκέπτονται να καταψηφίσουν την Συνθήκη (το ΑΚΕΛ), προβληματίζονται αν τους συμφέρει κομματικά και αμφιταλαντεύονται αν η έγκριση της Συνθήκης θα πρέπει να γίνει με δημοψήφισμα ή με κοινοβουλευτική έγκριση. Ο τρόπος, με τον οποίο θα ταχθούμε έναντι της Συνθήκης δεν είναι το αντικείμενο αυτού του άρθρου, παρά το γεγονός ότι η έγκριση του, σύμφωνα με το Σύνταγμα μας, πρέπει να γίνει από την Βουλή των Αντιπροσώπων.

ΓΙΑ ΜΕΝΑ, η ουσία βρίσκεται και στο χρόνο της επικύρωσης. Ο συλλογισμός αρχίζει από τους λόγους που μας ώθησαν να ενταχθούμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι κοινά παραδεκτό ότι αποσκοπούσαμε και αποσκοπούμε στην ενίσχυση της κρατικής μας οντότητας. Απέναντι, στη στρατιωτική υπεροχή της κατοχικής Τουρκίας, καταφέραμε να ενισχυθούμε με ευρωπαϊκά ερείσματα, προσδοκώντας ότι η ένταξη και συμμετοχή μας στην Ε.Ε, θα λειτουργούσε ως μοχλός πίεσης έναντι της Τουρκίας ώστε να συμβάλει στην εξεύρεση λύσης του Κυπριακού. Από την 1^η Μαΐου του 2004 η ευρωπαϊκή μας ταυτότητα και προσανατολισμός, θα πρέπει να επιδεικνύονται σε κάθε ευκαιρία και με κάθε πρόσφορο μέσο όταν ασφαλώς δεν αντίκεινται των συμφερόντων του λαού μας.

ΑΚΟΜΗ και αυτοί που καθυστερούν την επικύρωση της Συνθήκης, οφείλουν να παραδεκτούν ότι η Συνθήκη ενισχύει την δημοκρατική νομιμότητα της Ένωσης, εγγυάται μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα στη λήψη αποφάσεων και μεγαλύτερη συνοχή των εξωτερικών δράσεων της ΕΕ. Οφείλουν να παραδεκτούν ότι, βασικές πρόνοιες που εισάγονται στο κείμενο της Συνθήκης, κατοχυρώνουν περαιτέρω τα ανθρώπινα δικαιώματα και διατυπώνουν ρητά τους στόχους, τις Αρχές και Αξίες της Ε.Ε τις οποίες, νομίζω ομόθυμα, θα επιθυμούσαμε να συμπεριλαμβάνονται σε ένα μελλοντικό σχέδιο λύσης του Κυπριακού.

Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΗΣ ΛΙΣΑΒΟΝΑΣ λοιπόν, επιτελεί εν προκειμένω, διττό ρόλο. Διασφαλίζει από τη μια τα δικαιώματα του ευρωπαίου πολίτη αλλά και ενισχύει ουσιαστικά τους συνεκτικούς δεσμούς των κρατών-μελών. Δύο παράμετροι οι οποίες εναρμονίζονται με τα ζωτικά συμφέροντα του κυπριακού Ελληνισμού. Ενισχύουν την κρατική μας υπόσταση και κατοχυρώνουν την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων του κύριου πολίτη. Δηλαδή, πρόκειται γι'αυτά που παραβιάζει η Τουρκία από το 1974 και θέτει διαχρονικά εν αμφιβόλω στους κύκλους των συνομιλιών.

ΕΙΝΑΙ ΓΙ' ΑΥΤΟΥΣ τους λόγους που θεωρώ ότι, εάν πράγματι η νέα κυβέρνηση τιμά την υπογραφή του απελθόντος προέδρου στη Λισαβόνα, θα έπρεπε να είχε ήδη πρόβει σε όλες τις ενδεδειγμένες ενέργειες ώστε να ενημερωθούν οι πολίτες για τις πρόνοιες της νέας Μεταρρυθμιστικής Συνθήκης. Με αυτόν τον τρόπο, ο δημόσιος διάλογος θα βρισκόταν αυτή τη στιγμή σε προχωρημένο στάδιο και η Βουλή να μπορούσε να οδηγηθεί στη επικύρωση της σίγουρα πριν το καλοκαίρι.

Ο ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ του να συμπεριλαμβανόταν η Κύπρος στις πρώτες χώρες που θα επικύρωναν την Συνθήκη (όπως πρότεινε ο ΔΗ.ΣΥ τον Δεκέμβρη του 2007) μπορεί να έχει εκλείψει, η σημασία όμως του χρόνου της επικύρωσης, παραμένει η ίδια. Η καθυστέρηση της επικύρωσης, δυνητικά επιτείνει τον σκεπτικισμό της ΕΕ έναντι της χώρας μας, ειδικότερα σήμερα που η κυβέρνηση προσπαθεί να αποβάλει την ευρω-φοβία του νέου Προέδρου, και αποδυναμώνει την κρατική μας οντότητα. Γι'αυτό στο ΑΚΕΛ, οφείλουν να αντιληφθούν ότι ο προσανατολισμός μας είναι ευρωπαϊκός και να παύσουν να ακροβατούν σε ένα πολιτικά τεντωμένο σκοινί.

Ιωνάς Νικολάου
Αντιπρόεδρος ΔΗΣΥ